

JESÚS CIVERA

Paradisos per a Julio Iglesias

L'Institut Valencià de l'Exportació (IVEX) de la Generalitat Valenciana és un pou sense fons. O, potser, amb fons de rèptils. La cosa va començar quan el Consell d'Eduardo Zaplana va denunciar als tribunals l'ex-director de l'Institut, José María Tabares, perquè s'havien evaporat mil milions dels comptes. El govern el va arribar a donar per desaparegut al Japó, i Tabares hagué de contestar des del país asiàtic: l'home no estava fugat i anunciava la tornada a València per a satisfer el tort. Un jutge d'instrucció de València ha dictaminat dotze mesos després que el "menyscapse econòmic" de 1.331 milions denunciat per la directora general de l'organisme exportador, Carmen de Miguel, no té res a veure amb l'actuació del seu antecessor, José María Tabares. De pas, el magistrat aprofita per a qüestionar la gestió de l'IVEX i bonegar-lo per querellar-se contra el seu ex-director general. Una querella "temerària" i "poc fonamentada", en paraules del jutge. Per descomptat, els més de mil milions *desapareguts* continuen absents, i ningú no sap ni com ha estat ni on han anat a raure.

Des de llavors l'IVEX s'ha convertit en una xarlotada, en una obra oberta de final imprevisible. L'episodi més sonat, i últim de la sèrie, implica el cantant Julio Iglesias, contractat pel Consell a través de l'IVEX com a ambaixador volant de la Comunitat Valenciana per aquells mons de déu. Com tothom sap, Iglesias i Zaplana són amics. El primer féu de teloner electoral de l'avui president de la Generalitat i heus ací la frase que dedicà el cantant a Zaplana en un míting del PP per a atestar la relació d'àmplia volada: "És un campió". Campió o no, el govern de Zaplana ha mantingut tractes comercials amb paradisos fiscals a partir d'una firma vinculada a Julio Iglesias, International Concerts, que ha cobrat centenars de milions de pessetes en concepte d'organització de recitals del cantant. Uns paradisos fiscals legitimats pel PP a les Corts Valencianes, davant les acusacions

del PSOE, i a partir d'enunciats rocambolescos. Segons el PP, no es poden trencar les relacions de la Generalitat amb els paradisos fiscals perquè en aquests països hi ha entitats d'ajuda humanitària.

De manera que el cantant galleg cobrà 375 milions directament de l'IVEX per convertir-se durant l'any 1998 en la imatge exterior de la Comunitat Valenciana. Però a aquests pagaments, cal afegir-hi 321 milions més abonats a l'esmentada firma International Concerts, ubicada a les Illes Verges, per organitzar els recitals del cantant dins dels actes

"El govern de Zaplana ha mantingut tractes comercials amb paradisos fiscals a partir d'una firma vinculada a Julio Iglesias."

preparats per l'Institut de l'Exportació.

I damunt ara s'ha sabut, gràcies a una sèrie d'informacions publicades pel diari *Levante-EMV*, que abans que se signara el contracte d'imatge entre l'artista i l'IVEX —el 29 de desembre de 1997—, existia un pre-acord pel qual la Generalitat es comprometia a pagar 990 milions al cantant. La quantitat directa es va rebaixar a 375, però l'oposició parlamentària (PSPV i EU) entén que la resta, fins als 990, correspon a les factures de la societat instrumental International Concerts, el cap visible de la qual és el representant de Julio Iglesias.

Per si no n'hi haguera prou, i per a augmentar la morbositat de l'assumpte —entre paradisos fiscals i pagaments foscos—,

resulta que Zaplana en persona participà en les negociacions per a contractar el cantant, segons es desprèn d'una carta enviada pel mateix representant de Julio Iglesias, Luis Fernando Esteban, al mateix president de la Generalitat. La missiva porta data de 25 de juliol de 1997, un mes abans de la constitució de l'empresa International Concerts establerta a les Illes Verges. I la carta és una joia: "Com ja saps, en els últims dies he treballat amb José Uncio i amb José María Tabares per escriure el conveni marc de col·laboració entre la Comunitat Valenciana i Julio Iglesias i definir els esdeveniments en què es participarà el 1998. Estant totes dues parts d'acord, l'esborrany ja s'ha enllestit. Com m'indicares, la remuneració global anual de la nostra proposta original (adjunta) s'hauria de dividir en els següents conceptes que t'adjunte. Et pregue que l'estudies i quantingues un moment, ens reunim per, si hi estàs d'acord, tractar de tancar-lo. Una forta abraçada i gràcies per tot".

El president Zaplana ha qualificat aquest episodi de "*chorrada important*", una contradicció en els termes. Però sembla que els termes són altres. El tal Uncio que apareix en la carta és José Manuel Uncio, responsable de l'Institut Valencià de Finances —si fa no fa com el banc de la Generalitat— i va saltar a la premsa quan es va saber que havia constituït una societat per gestionar el seu patrimoni i, suposadament, evitar així impostos, en una còpia exacta de la tàctica Birulés o de Josep Piqué. A Tabares, amb qui es va iniciar la història, el jutge el va exculpar, encara que el Consell ha recorregut contra la decisió. Però Zaplana continua fent càbales sobre el seu futur i intentant ressituar-se en la cursa cap a la successió d'Aznar. Un llibre de pròxima aparició, del qual és autor, *El acierto de España —la vertebración de una nación plural—*, li servirà per a projectar-se de nou en el debat nacional i en els cercles de Madrid seguint el deixant de la imatge d'estadista.